

VII Campus universitari de la llengua catalana (2008)

Barbora Brezínová

Quan vaig rebre aquesta beca, de veritat no sabia què hauria d'esperar-ne exactament. Només vaig sentir de boca dels estudiants dels anys passats que era una experiència inoblidable, una cosa especial. Ara ja sé que és així.

Aquest estiu per a mi significa una cosa important perquè sempre he dit que volia viatjar molt en la meua vida, però, fins ara, no ho he fet i això era un començament.

Ara, quan sóc ja fa uns setmanes una altra vegada a casa i estic mirant les meves fotos del Campus, em sembla com si fos un somni... com si ja hagin passat anys, no setmanes. Potser que la raó per a aquest sentiment estrany és que aquesta experiència era massa diferent, no una de la vida normal, de la vida quotidiana.

La meua impressió general és molt positiva i, sobretot, penso que ara ja parlo català molt millor que abans del Campus. Per a mi és una cosa interessant: fa un any ni jo sabia que el català existís com a llengua separada i ara la puc utilitzar per comunicar amb la gent i per aprendre altres coses.

A Mallorca vaig estar allotjada amb una família, una família de només un membre, una àvia. Quan vaig entrar a la casa la primera vegada i aquesta dona, Joana, va començar a parlar, no vaig entendre quasi res... només vaig pensar... hm, encara que em va semblar que ja parlo aquesta llengua bastant bé, ara sé que la veritat és el contrari. I al començament hi havia molts estudiants que van parlar espanyol, sempre havia d'explicar que no l'entenc. També vaig estar tan cansada després del viatge amb l'avió, després d'una nit sense dormir al vaixell, un dia sense descansar a Palma... em vaig preguntar jo mateixa, per què sóc aquí en lloc d'haver quedat a casa meua.

Però després d'aquest començament per a mi no gaire bo, tot va ser només millor i millor. També el meu català va millorar. Vaig valorar molt positivament sobretot moltes activitats que vam fer durant tot el temps, perquè segur no les faria durant algunes vacances normals. Per exemple, per a mi era molt interessant i agradable la nostra excursió amb cavall, també el vol amb ultralleuger, l'excursió al Torrent de Pareï, la nit al refugi a la platja, la festa de moros i cristians a Pollença, el correfocs a Artà... He de dir que la millor part del Campus per a mi fou Mallorca, una part amb molta varietat de les activitats, del menjar ☺ i, fins i tot, amb un temps sempre perfecte. Finalment he trobat un lloc on no tinc fred.

Barcelona em va agradar molt, com a ciutat. Vaig estar una mica sorpresa que no s'hi parlà català tan sovint com vaig imaginar. Andorra per a mi era una curiositat. Encara que em van agradar, sobretot, les muntanyes, preferia quedar a l'hotel en lloc de fer l'excursió llarga, ja vaig sentir que, si vull tornar a casa, ja no ho puc fer.

Tot el Campus va ser per a mi una experiència intensiva, plena de coses interessants, noves... em va ensenyar no només la llengua. Hi vaig conèixer molta gent, amb algunes persones potser estarem en contacte. Clar que estic molt agraïda per poder participar-hi i penso, encara que potser no parlaré català gaire sovint en el meu futur, sempre recordaré que hi ha aquesta llengua, aquesta cultura tan original, aquesta gent... des del meu punt de vista, això és el missatge que tots els participants al Campus continuaran a difondre.